

[Ole Bjørn Kraft.]

vendigt, at man er yderst agtpågivende overfor fejltagelser, ikke mindst af dem, der har de ledende poster, særlig på de udsatte områder, vi her taler om. Der er intet, offentligheden hellere vil end at stå ubrydeligt sammen omkring vort demokratis institutioner og at møde dem med urokket tillid. Men når offentligheden således er beredt til at forsvare disse institutioner, har den også et ufravigeligt krav på ikke at blive ladt i stikken af de samme institutioner. Der må i den offentlige administration hverken af kollegiale, endsiges af klikehensyn blive dækket over fejlgreb eller ved tavshed forsøgt at ride ubehagelige situationer af. Vore institutioners ledere må selv være de første til at holde justits og en høj standard på alle områder.

Vedrørende den redegørelse, som den højtærede justitsminister har givet om de to spørgsmål, som særlig er fremme til behandling, Wright, Thomsen & Kier-sagen og Leifersagen, vil jeg gerne sige, at vi må fastholde det standpunkt, vi tog allerede den 20. oktober, nemlig at det er umuligt for og uberettiget af folketinget at ville agere dommere i Wright, Thomsen & Kier-sagen, umuligt, fordi vi kun har hørt procedure, men ikke parternes og vidnernes forklaringer og ikke har haft adgang til at gennemgå de fremlagte dokumenter, uberettiget fordi rigsdagens opgave er den lovgivende og kontrollerende, men i alt fald ikke den dømmende myndigheds. Derimod har rigsdagen en anden pligt. Det er dens sag at gribe ind, hvis den kommer til kundskab om, at der er noget galt fat indenfor administrationen, og det indgreb må rigsdagen foretage gennem den pågældende minister. Der blev, da forespørgslen var til behandling af forespørgeren, det ærede medlem hr. Aksel Larsen, rejst grove anklager mod rigsadvokaten. Overfor disse angreb rejste justitsministeren den pågældende dag indsigelse og benægtede angrebene rigtighed. Ja, på en udtrykkelig forespørgsel af vor ordfører, det ærede medlem hr. Thestrup, om den undersøgelse, der var foretaget af anklagemyndigheden, var foretaget på en sådan måde, at der ikke var anledning for den højtærede nuværende justitsminister til at rejse kritik imod den, erklærede justitsministeren — det står i fortrykket sp. 297, og jeg anmoder formanden om tilladelse til at citere —:

„Det ærede medlem hr. Thestrup efterlyste en udtalelse fra mig om, hvorvidt der fra min side havde været anled-

ning til at rejse kritik af den måde, hvorpå beslutningen i sin tid om at slutte sagen var truffet. Dertil vil jeg gerne sige, at det er der egentlig ikke“, hvorefter ministeren gjorde rede for, på hvilken måde sagen var behandlet. På en yderligere udtalelse af vor ordfører, at han forstod justitsministerens udtalelse således, at justitsministeren selv efter det, der var fremkommet, nu måtte mene, at det, der var foretaget af anklagemyndigheden, havde været fuldt forsvarligt, svarede justitsministeren intet. Vi er efter dette fra vor side gået ud fra, at justitsministeren indestod folketinget for, at der ikke vedrørende Wright, Thomsen & Kier-sagen fra anklagemyndighedens side var udvist uregelmæssigheder eller uforsvarligheder. I dag udtaler justitsministeren, at han ikke har erklæret, at sagen er behandlet på normal måde, og umiddelbart efter sagde justitsministeren — jeg tillader mig at citere:

„Spørgsmålet for mig — og vel også for de ærede medlemmer af dette ting — er formentlig, om der ved sagens behandling på noget punkt er truffet nogen beslutning, som ikke er truffet ud fra rent saglige motiver.“

Ja, det er netop det, der er sagen. Og jeg vil derfor spørge den højtærede justitsminister: Kan ministeren indestå tinget for, at der efter det, der er oplyst for ham, ikke ved sagens behandling på noget punkt er truffet nogen beslutning, som ikke er truffet ud fra saglige motiver?

Det er ikke vor hensigt ved dette spørgsmål at drage justitsministeren til ansvar, ifald han ikke vil afgive en sådan erklæring, men vi har den opfattelse, at det er af betydning at få fuldstændig klarhed på dette punkt, således at man også ved, hvorledes den nuværende justitsministers bedømmelse af anklagemyndigheden er.

Jeg vil gerne have lov at gøre nogle enkelte bemærkninger om Wright, Thomsen & Kier-sagen. Jeg vil gerne sige, at det er en sag, hvor man fra politisk side under alle omstændigheder har en forpligtelse til ikke at optræde farisæisk. Vi må ikke glemme, at dette firma begyndte sin virksomhed efter meget indtrængende henstillinger fra den daværende regering, og jeg vil gerne sige, at mit parti vedstår sit ansvar i den forbindelse. Vor repræsentant i regeringen dengang var nu afdøde Christmas Møller. Han kom til sit parti, forelagde sagen og fortalte, at han i sin egenskab af handelsminister indtrængende havde bedt firmaet om at påtage sig disse arbejder, fordi man